

1522

Desinència *-essis* de la persona 2 de l'imperfet de subjuntiu de verbs de la 2a conjugació (*venguessis* o *batessis*)

(ALDC, IX, 2147. *Venguessis* o *batessis* [ImS 2])

Completant la informació que hem donat al mapa 1521, la segona persona del singular de l'imperfet de subjuntiu de *vendre* en llat. vg. era **VENDISSES*, origen del cat. *venesses* 3, 9, 83, 84, 87, 93, 94 (*venessas* 108), *vendesses* 7, 100, *venguesses* (*venguessas* 102, 109), amb la primitiva desinència *-esses*, pròpia del mall., eiv., ross., cat. nord-occ. i tort., canviada després en *-essis*, que es troba en alg., part del mall., men. i cat. central, per atracció de la *i* del present de subjuntiu. *Venguisses* 99 implica un canvi cap a la 3a conjugació.

D'altra banda, el llat. vg. **BATTISSIS* va donar primerament *batesses* (var. *bateguesses* 146, *batiguesses* 86, 98, 101, 140, 141, 145, 147, 151, amb l'increment *-ig-*) per mudar-se després en *batessis* (var. *batiguessis* 129, *batguessis* 104).

Constitueix una innovació moderna el tipus *-eres* (*veneres* 160, 162, 169, *vengueres*; *bateres*, *bategueres* 148, 150, *batgueres* 152) que en val. i els seus parlars septentrionals, des d'antics usos de condicionals, van esdevenir imperfets de subjuntiu. La desinència primitiva *-esses* es manté en cat. nord-occ., tort., ross., eiv. i mall., on ja rep la competència de la desinència innovada, *-essis*, com també ho és la desinència valenciana *-eres*.

Són formes normatives *venguessis* (model *ofenguessis*) i *batessis* (model *perdessis*), des del *DOrt*, 1917; *batesses* (*perdesses*), des de Fabra, 1918 (pàg. 74); la *GIEC* (pàg. 316 i 277 respectivament) hi afegeix *vengueres* i *bateres*, mentre que relega *venguesses*, *batesses* (val. i nord-occ.) i *venessis* (bal.) a "Altres variants".

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC

